

Sluttstrek for Hartmannsaken

114543

Statstipendiat Sverre Hartmanns anmeldelse av riksadvokat L. J. Dorenfeldt for ærekrenkende beskyldninger, vil ikke føre til noen videre forføyninger fra statens side.

Avgjørelsen ble tatt av regjeringen fredag, etterat anmeldelsen har vært behandlet i justisdepartementet uten at det har vært oppnevnt setteriksadvokat.

Regjeringen er kommet til at det ikke foreligger grunnlag for å reise æreskrenkelsessak mot riksadvokaten, og at det heller ikke finnes grunnlag for mortifikasjonssak.

Efter regjeringsvedtaket har Justisdepartementet sendt ut følgende pressemelding:

Høsten 1970 besluttet påtalemyndigheten å iverksette etterforskning i anledning av en artikkelserie i ukebladet Aktuell, hvor statsstipendiat Sverre Hartmann gav en fremstilling av visse sider ved begivenhetene i Norge etter kapitulasjonen i juni 1940. Saken er også omtalt i en rekke aviser.

Da resultatet av etterforskningen forelå, sendte riksadvokaten 28. april 1971 ut en pressemelding hvor han redegjorde for etterforskningen og resultatet av denne.

Statsstipendiat Sverre Hartmann har i brev 30. april 1971 til Oslo politikammer anmeldt riksadvokat Dorenfeldt, idet han bl.a. anfører at pressemeldingen i sin helhet var ærekrenkende for ham.

Hartmanns anmeldelse av riksadvokaten er etter forberedende behandling av Justisdepartementet avgjort i statsråd fredag. Avgjørelsen går ut på at anmeldelsen fra statsstipendiat Sverre Hartmann ikke medfører noen forføyning.

Det ble ikke ansett nødvendig å oppnevne setteriksadvokat, idet saken i det vesentligste gjaldt en vurdering av foreliggende dokumenter og ytterligere etterforskning ble ikke ansett påkrevet.

Det er ikke unaturlig at det har hersket en viss strid om de historiske begivenheter i 1940, både når det gjelder spørsmålet om hva som rent faktisk skjedde og om vurderingen av de forskjellige impliserte personers handlinger. Det er imidlertid ikke tatt standpunkt til denne strid i sammenheng med den foreliggende sak.

Når det gjelder uttalelsene i riksadvokatens pressemelding, antas det at det her i det vesentlige ikke dreier seg om ærekrenkende beskyldninger i lovens forstand, men om tildels kritiske bemerkninger som faller innenfor rammen av den almindelige ytringsfrihet. Uttalelsen om at «endel av de beskyldninger som er fremsatt vel kan sies å være ærerørige» kan muligens forstås slik at Hartmann etter riksadvokatens oppfatning har fremsatt beskyldninger som rent objektivt sett er ærekrenkende og som det ikke er dekning for. Det foreligger imidlertid etter riksadvokatens oppfatning ikke noe straffbart forhold, og almene hensyn krever heller ikke at det reises ren mortifikasjonssak, jfr. straffelovens prg. 251.

Uttalelsen må sees på bakgrunn av den etterforskning som hadde vært iverksatt, og hvis resultat riksadvokaten fant det rimelig å meddele offentligheten.

Det er antatt at riksadvokaten har vist rimelig aktsomhet her, og det kan da etter straffelovens prg. 249 nr. 3 ikke under noen omstendighet gjøres straffesvar gjeldende mot ham, selv om uttalelsen ansees som en ærekrenkelse overfor Hartmann — hvilket antas å være tvilsomt nok.

På denne bakgrunn ble det antatt at det ikke forelå grunnlag for å reise ærekrenkelsessak mot riksadvokat Dorenfeldt. Heller ikke forelå det noe grunnlag for mortifikasjonssak, heter det til slutt i pressemeldingen.

M.H. 22.5.71.